

Dosarul nr. 2ra-1993/21
2-16167583-01-2ra-20122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Patrașcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursurile declarate de către Compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă și Zinovia Arnaut, reprezentată de către avocatul Viorel Cucu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Zinovia Arnaut împotriva Companiei internaționale de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni și Întreprinderii individuale „Gheorghîța S.V.”, intervenienți accesorii Societatea pe acțiuni „Franzeluța” și Ion Snegur cu privire la repararea prejudiciului material și la cererea reconvențională depusă de către Compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni împotriva Zinoviei Arnaut, intervenienți accesorii Întreprinderea individuală „Gheorghîța S.V.”, Societatea pe acțiuni „Franzeluța” și Ion Snegur cu privire la restituirea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Zinovia Arnaut, a fost casată hotărârea din 18 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în partea admiterii acțiunii reconvenționale și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii reconvenționale, iar în rest hotărârea a fost menținută,

constată:

La 27 mai 2016 Zinovia Arnaut a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Transelit” SA și SA „Franzeluța”, intervenienți accesorii ÎI „Gheorghîța S.V.” și Ion Snegur cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 08 septembrie 2015, în mun. Chișinău a avut loc un accident rutier, cu implicarea autovehiculului de model xxxx, condus de către Mariana Arnăut și autovehiculul de model yyyy, condus de

către Ion Snegur.

A menționat că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție MA103072947 din 15 septembrie 2015, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Ion Snegur, care a încălcat prevederile pct. 39 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere și a fost tras la răspundere contravențională în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravențional.

A susținut că, la data producerii accidentului rutier, Ion Snegur, angajat al SA „Franzeluța”, deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, eliberată de către CIA „Transelit” SA la 15 iulie 2015 și, respectiv, persoana păgubită s-a adresat la această companie de asigurări în vederea constatării pagubei, stabilirii și achitării despăgubirii de asigurare.

A afirmat că, la 16 septembrie 2015, pe marginea acestui caz, CIA „Transelit” SA a deschis dosar de daune și l-a înregistrat cu nr. D/D 360/09-2015 CH.

A relatat că, tot în aceeași zi, reprezentantul companiei de asigurări, de comun cu persoana vinovată și persoana păgubită, au examinat autovehiculul avariat, consemnând pagubele în procesul-verbal de constatare a pagubelor.

A notat că, autovehiculul avariat a fost reparat integral la unitatea de specialitate „Autoframe-FM” SRL, fapt confirmat prin factura fiscală seria/nr.EUG000430254 din 28 noiembrie 2015, iar suma prejudiciului material a constituit 59281,42 de lei.

A declarat că, prin scrisoarea nr. 1379 CH/15 din 23 octombrie 2015 CIA „Transelit” SA a propus achitarea despăgubirii de asigurare în mărime de 21020,46 de lei în baza evaluării efectuate de expertul independent de la SRL „Exauto-Plus”, invocând că, conform art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2016, despăgubirea pentru avarierea sau distrugerea autovehiculului nu poate depăși valoarea pagubei real suportate.

A invocat că, având în vedere că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, despăgubirea de asigurare se achită ținând cont de gradul de uzură, persoana păgubită a solicitat efectuarea unei expertize auto-tehnice independente la societate specializată în regularizarea daunelor SRL „Lex Garant”.

A mai invocat că, conform concluziei tehnice nr. 11/3 din 30 noiembrie 2015, mărimea despăgubirii de asigurare pentru autovehiculul de model xxxx, în baza procesului-verbal de constatare a pagubelor întocmit de către CIA „Transelit” SA și ținând cont de gradul de uzură la piese, constituie 43835,56 de lei.

A relevat că, prin reclamația din 11 ianuarie 2016 persoana păgubită a solicitat CIA „Transelit” SA achitarea despăgubirilor de asigurare, însă aceasta a achitat despăgubirea de asigurare în mărime de doar 21020,46 de lei.

A considerat că, CIA „Transelit” SA urmează să-i achite suplimentar despăgubirea de asigurare în sumă de 22815,10 de lei.

A specificat că, conform Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, companiile de asigurări achită despăgubirile de asigurare ținând cont de gradul de uzură la piesele de schimb. Astfel, conform concluziei tehnice nr. 11/3 din 30 noiembrie 2015, mărimea prejudiciului material neacoperit de compania de asigurări (prin deducerea uzurii din costul pieselor de schimb) constituie 14713,34 de lei.

A menționat că, această diferență a prejudiciului material, neacoperită de contractul de asigurare, urmează a fi achitată de persoana vinovată, iar în cazul dat de către SA „Franzeļuța”, în calitate de angajator al persoanei vinovate.

A susținut că, prin reclamația din 11 ianuarie 2016 a solicitat SA „Franzeļuța” soluționarea litigiului pe cale amiabilă și repararea benevolă a prejudiciului material, însă prin scrisoarea nr. 31 din 25 ianuarie 2016 SA „Franzeļuța” a informat-o că, la data producerii accidentului rutier, autovehiculul de model yyyy era transmis în locațiune ÎI „Gheorghiuța S.V.”, care, conform contractului menționat, are obligația să repare prejudiciul cauzat terțelor persoane.

A afirmat că, prin reclamația din 29 februarie 2016, expediată în adresa ÎI „Gheorghiuța S.V.”, a solicitat repararea prejudiciului material cauzat autovehiculului avariat, însă reclamația a rămas fără nici un răspuns.

A solicitat încasarea din contul CIA „Transelit” SA a sumei de 22815,10 lei, cu titlu de prejudiciu material și încasarea din contul SA „Franzeļuța” a sumei de 14713,10 lei, cu titlu de prejudiciu material, precum și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul prezentului proces judiciar.

Ulterior, la 09 noiembrie 2017 Zinovia Arnaut a depus cerere de concretizare a pretențiilor, acestea fiind formulate față de CIA „Transelit” SA și ÎI „Gheorghiuța S.V.” în calitate de pârâți, solicitând încasarea din contul CIA „Transelit” SA a sumei de 22815,10 lei, cu titlu de prejudiciu material și încasarea din contul ÎI „Gheorghiuța S.V.” a sumei de 14713,10 lei, cu titlu de prejudiciu material, precum și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul prezentului proces judiciar.

La 18 aprilie 2019 CIA „Transelit” SA a depus cerere reconvențională împotriva Zinoviei Arnaut, intervenienți accesorii ÎI „Gheorghiuța S.V.”, SA „Franzeļuța” și Ion Snegur cu privire la restituirea despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâțul a indicat că, la 08 septembrie 2015, în mun. Chișinău a avut loc un accident rutier, cu implicarea automobilului de model xxxx, condus de către Mariana Arnăut și automobilul de model yyyy, condus de către Ion Snegur.

A menționat că, conform procesului-verbal cu privire la privire la contravenție din 15 septembrie 2015, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Ion Snegur.

A susținut că, la momentul producerii accidentului rutier, persoana vinovată deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, eliberată de către CIA „Transelit” SA la 15 iulie 2015.

A afirmat că, în temeiul cererii de despăgubire depusă de persoană păgubită Mariana Arnăut, CIA „Transelit” SA a deschis dosarul de daune nr. 360/09-2015CH/RCA, iar urmare a regularizării dosarului de daune, a fost achitat la contul Zinoviei Arnaut despăgubirea de asigurare în sumă de 21020,46 de lei.

A explicat că, având în vedere că, în cadrul examinării cauzei în primă instanță au fost elucidate circumstanțe noi, care nu erau cunoscute la momentul instrumentării dosarului de daune a fost înaintată prezenta acțiune reconvențională.

A notat că, conform art. 8 alin. (1) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicule, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto se realizează nemijlocit prin încheierea de contract de asigurare între posesorul de autovehicul și asiguratorul licențiat pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto care se perfectează pe suport de hârtie și/sau prin mijloace tehnice electronice în regim on-line, conform procedurii stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

A precizat că, la 15 iulie 2015, între SA „Franzeluța” și CIA „Transelit” SA a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto seria RCAI nr. 001664900, însă SA „Franzeluța” SA a predat ÎI „Gheorghită S.V.” în posesie și folosință autovehiculul de model yyyy, fapt confirmat prin contractul de locațiune nr. 137 din 31 martie 2015, acordul adițional la contractul de locațiune și actul de primire-predare.

A declarat că, ÎI „Gheorghită S.V.”, în calitate de nou posesor, era obligată să perfecteze contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto conform legislației în vigoare.

Prin urmare, a considerat că, Zinovia Arnaut are obligația de a restitui despăgubirea de asigurare achitată de către CIA „Transelit” SA în sumă de 21020,46 de lei, deoarece accidentul rutier produs la 08 septembrie 2015 nu constituie un caz asigurat.

A solicitat încasarea de la Zinovia Arnaut a despăgubirii de asigurare în mărime de 21020,46 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 02 iunie 2020 Zinovia Arnaut a depus cerere de concretizare și majorare a cerințelor, solicitând încasarea de la CIA „Transelit” SA a dobânzilor de întârziere pentru perioada 04 iunie 2017 - 02 iunie 2020 în sumă de 10714,03 lei și a taxei de stat suplimentare în sumă de 321,42 de lei.

Prin hotărârea din 18 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă acțiunea depusă de către Zinovia Arnaut ca neîntemeiată. A fost admisă acțiunea reconvențională depusă de către CIA „Transelit” SA și au fost încasate de la Zinovia Arnaut în beneficiul CIA „Transelit” SA despăgubirea de asigurare în sumă de 21020,46 de lei și taxa de stat în sumă de 630,61 de lei.

La 01 iulie 2020 Zinovia Arnaut, reprezentată de către avocatul Viorel Cucu, a declarat apel nemotivat, iar la 05 ianuarie 2021 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale, cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cererii de apel în sumă de 1558 de lei.

Prin decizia din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Zinovia Arnaut, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii reconvenționale și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea reconvențională ca neîntemeiată. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 12 noiembrie 2021 CIA „Transelit” SA, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii reconvenționale și menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe, cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate în primă instanță și în instanța de recurs.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că, prin contractul de locațiune nr. 137 din 31 martie 2015, acordul adițional la contractul de locațiune și actul de primire-predare se confirmă că, la momentul producerii accidentului rutier, autovehiculul de model yyyy se afla în posesia și folosința ÎI „Gheorghiu S. V.” și, anume, această persoană era obligată să încheie contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

A susținut că, în această ordine de idei, riscul CIA „Transelit” SA nu este acoperit prin asigurarea RCA încheiată între SA „Franzeluța” și CIA „Transelit” SA, deoarece noul posesor trebuia și era obligat să perfecteze o nouă poliță de asigurare pe numele său.

A afirmat că, la examinarea cauzei, instanța de apel trebuia să aplice prevederile art. 4 alin. (1) și 8 alin. (1) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

A relevat că, instanța de apel eronat a interpretat art. 4 alin. (1¹) din Legea enunțată, or, chiar în conținutul acestui alineat (1¹) al art. 4 se stabilește expres „...excepția cazului în care autovehiculul a fost transmis în proprietatea sau utilizarea unei persoane juridice/întreprinzător individual”.

A declarat că, situația când autovehiculul a fost transmis în posesia și folosința unei persoane juridice/întreprinzătorului individual reprezintă o excepție de la regula generală, respectiv în toate cazurile de transmitere în proprietatea sau utilizarea unității de transport unei persoane juridice sau întreprinzătorului individual, cel din urmă urmează obligatoriu să încheie un nou contract de răspundere civilă auto.

A notat că, accidentul rutier produs la 08 septembrie 2015 nu constituie un caz asigurat, respectiv, Zinovia Arnaut trebuie să restituie despăgubirea de asigurare primită în temeiul art. 1389 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019).

La 16 noiembrie 2021 Zinovia Arnaut, reprezentată de către avocatul Viorel Cucu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii inițiale și emiterea în această parte unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale, cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate în instanța de recurs în sumă de 724 de lei.

A menționat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii inițiale, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

A susținut că, instanța de apel, la examinarea cauzei, urma să aplice prevederile art. 14, 572 alin. (1) și (2), 513 alin. (1), 514, 1301, 1315 alin. (1) lit. b), 1398 și 1410 alin. (2) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019) și ale art.3, 15 alin. (5), 19 alin. (1) și (2), 21 alin. (4), 22, 23 alin. (1)-(4), (6)-(8) și 28 alin. (1)

din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 09 februarie 2022 a considerat recursurile admisibile și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile întemeiate și care urmează a fi admise cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 08 septembrie 2015, în mun.Chișinău a avut loc un accident rutier, cu implicarea autovehiculului de model xxxx, condus de către Mariana Arnăut și autovehiculul de model yyyy, condus de către Ion Snegur.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție MA103072947 din 15 septembrie 2015, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Ion Snegur, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 40 u. c., ceea ce constituie 800 de lei.

De asemenea, s-a constatat că, la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model yyyy posedă polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, eliberată de către CIA „Transelit” SA la 15 iulie 2015.

La 16 septembrie 2019 Mariana Arnăut a depus la CIA „Transelit” SA cerere privind constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare, iar în temeiul acestei cereri, CIA „Transelit” SA a deschis dosarul de daune nr. 360/09-2015-CH/RCA, iar ca urmare a regularizării dosarului, pe contul Zinoviei Arnaut a fost achitată despăgubirea de asigurare în sumă de 21020,46 de lei, conform ordinului de plată nr. 177 din 09 februarie 2016 (f. d. 144, vol. I).

Din materialele dosarului rezultă că, la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model yyyy se afla în posesia și folosința ÎI „Gheorghita S.V.” în baza contractului de locațiune nr. 137 din 31 martie 2015, acordului adițional nr.1 la contractul de locațiune și actului de primire-predare a automobilului (f. d. 145-149, vol. I).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, care pe parcursul examinării cauzei a fost concretizată, Zinovia Arnaut a solicitat încasarea din contul CIA

„Transelit” SA a sumei de 22815,10 lei, cu titlu de prejudiciu material și încasarea din contul ÎI „Gheorghita S.V.” a sumei de 14713,10 lei, cu titlu de prejudiciu material, precum și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul prezentului proces judiciar.

La rândul său, CIA „Transelit” SA, înaintând prezenta cerere reconvențională, a solicitat încasarea de la Zinovia Arnaut a despăgubirii de asigurare în mărime de 21020,46 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii inițiale și temeinicii acțiunii reconvenționale, încasând de la Zinovia Arnaut în beneficiul CIA „Transelit” SA despăgubirea de asigurare în sumă de 21020,46 de lei și taxa de stat în sumă de 630,61 de lei.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Zinovia Arnaut, a ajuns la concluzia temeinicii acestuia, casând hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii reconvenționale și pronunțând în această parte o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea reconvențională ca neîntemeiată, în rest menținând hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu argumentele invocate în recursuri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural, respectiv, nu poate fi menținută.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, se reține că, în scopul stabilirii temeinicii sau netemeinicii hotărârii contestate la caz, instanța de apel avea obligația de a pătrunde în esența criticilor aduse de către Zinovia Arnaut în dezacord cu hotărârea primei instanțe și de a se pronunța asupra tuturor acestor motive.

Se constată, însă, că, contrar acestor prevederi legale, instanța de apel, judecând apelul declarat de către Zinovia Arnaut nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest sens, se reține că, Zinovia Arnaut, prin cererea de chemare în judecată, a solicitat încasarea din contul CIA „Transelit” SA a sumei de 22815,10 lei, cu titlu de prejudiciu material și încasarea din contul ÎI „Gheorghiuța S.V.” a sumei de 14713,10 lei, cu titlu de prejudiciu material, precum și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul prezentului proces judiciar. și repararea prejudiciului material.

Este cert și faptul că, prima instanță a respins acțiunea depusă de către Zinovia Arnaut ca neîntemeiată.

Este de principiu că, menținând hotărârea primei instanțe în această parte, instanța de apel nu s-a pronunțat în decizia recurată asupra acțiunii depuse de către Zinovia Arnaut și nu a verificat temeinicia și legalitatea soluției primei instanțe în partea dată, deși hotărârea a fost contestată cu apel integral, inclusiv și în partea dată.

Se accentuează că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei diferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se pronunța în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz contra Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei).

Însă, la caz, instanța de apel, pronunțând decizia din 24 iunie 2021, a omis să satisfacă standardele procedurale relevante referitoare la conținutul actului judecătoresc, încălcând normele de drept procedural.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural, eroare judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o decizie întemeiată și legală, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admit recursurile declarate de către Compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă și Zinovia Arnaut, reprezentată de către avocatul Viorel Cucu

Se casează integral decizia din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Zinovia Arnaut împotriva Companiei internaționale de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni și Întreprinderii individuale „Gheorghița S.V.”, intervenienți accesorii Societatea pe acțiuni „Franzeluța” și Ion Snegur cu privire la repararea prejudiciului material și la cererea reconvențională depusă de către Compania internațională de asigurări „Transelit” societate pe acțiuni împotriva Zinoviei Arnaut, intervenienți accesorii Întreprinderea individuală „Gheorhița S.V.”, Societatea pe acțiuni „Franzeluța” și Ion Snegur cu privire la restituirea despăgubirii de asigurare, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

Victor Burduh

Mariana Pitic